

Sygn. akt I ACz 1070/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Krzysztof Sobierajski (spr.)

Sędziowie SSA Hanna Nowicka de Poraj

SSA Barbara Baran

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Banku (...) SA z siedzibą w W.

przeciwko A. G. i K. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej na zarządzenie Przewodniczącego posiedzenia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I Nc 313/16

postanawia

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Hanna Nowicka de Poraj Krzysztof Sobierajski Barbara Baran

Sygn. akt I ACz 1070/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący posiedzenia Sądu Okręgowego w Krakowie dokonał zwrotu pozwu. W uzasadnieniu wskazał, że strona powodowa reprezentowana przez pełnomocnika wniosła pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty 182.217,16 zł z odsetkami umownymi uiszczając przy tym opłatę sądową od pozwu w kwocie 250 zł. Przewodniczący przywołał art. 13 ust. 1 oraz art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 13 ust. 1a tej ustawy, który stanowi, iż w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe opłata stosunkowa pobierana od konsumenta albo od osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne wynosi 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1.000 zł. Zauważył, że aktualna regulacja tego przepisu została wprowadzona ustawą z dnia 18 marca 2016 roku o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zaznaczając, iż art. 2 ustawy nowelizującej wskazuje, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, co nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2015 roku, stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, przepisy dotychczasowe. Przywołał w związku z tym treść art. 13 ust. 1a sprzed nowelizacji, zgodnie z którą w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe opłata stosunkowa wynosi 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1.000 zł. Sąd zaznaczył, że w niniejszej sprawie, z uwagi na jej etap, nie doszło jeszcze do wszczęcia postępowania, gdyż nie zostało wydane zarządzenie o doręczeniu pozwu stronie przeciwnej, w związku z czym zastosowanie ma przepis art.

13 ust. 1a w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji. Sąd dodał, że niezależnie od brzmienia powyższego przepisu strona powodowa uiszczając 250 zł tytułem opłaty od pozwu nie uiściła należnej opłaty w wysokości wymaganej przed i po nowelizacji.

Strona powodowa złożyła zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego zarzucając mu niezastosowanie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo bankowe i innych ustaw w związku z art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie od pozwanych solidarnie na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podkreśliła, że prawidłowo uiściła opłatę od pozwu w wysokości 250 zł działając na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo bankowe i innych ustaw. Podniosła, iż pozew w niniejszej sprawie złożyła w dniu 3 marca 2016 roku i data ta stanowi jedyną przesłankę ustalenia wysokości opłaty od pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa zasadnie podnosi, iż w stosunku do niej ma zastosowanie regulacja przepisu art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym jej przez ustawę z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo bankowe i innych ustaw. Stosownie do wersji tego przepisu wtedy obowiązującego w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, opłata stosunkowa wynosi 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1.000 zł. Należy zauważyć, iż art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w obecnie obowiązującej wersji, znowelizowany ustawą z dnia 18 marca 2016 roku o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stanowi, że opłata stosunkowa w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe, pobierana od konsumenta albo osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne wynosi 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1.000 zł. Art. 2 ustawy nowelizującej stanowi, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, przepisy dotychczasowe.

Ustosunkowując się do twierdzeń strony powodowej zawartych w zażaleniu należy podkreślić, że składając pozew strona powodowa zobowiązana jest do uiszczenia prawidłowej opłaty sądowej, co wynika z treści art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na gruncie niniejszej sprawy strona powodowa wraz ze złożeniem pozwu w postępowaniu nakazowym, co nastąpiło w dniu 3 marca 2016 roku, czyli przed uchwaleniem ww. ustawy nowelizującej, uiściła opłatę od pozwu w wysokości 250 zł, tj. w wysokości, która wynikała z obowiązującej wówczas treści art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Niezasadne jest zatem stosownie wobec strony powodowej postępowania naprawczego przewidzianego w art. 130² § 1 k.p.c. i dokonanie zwrotu pozwu z uwagi na uiszczenie opłaty o nieprawidłowej wysokości.

Wobec powyższego należało przyjąć, że w stosunku do strony powodowej w zakresie wysokości wymaganej opłaty od pozwu ma zastosowanie art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w wersji sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 18 marca 2016 roku o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 362 k.p.c. uchylił zaskarżone zarządzenie. Odnosząc się do wniosku strony powodowej o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego należy przywołać art. 108 § 1 k.p.c., który stanowi, że Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Hanna Nowicka de Poraj Krzysztof Sobierajski Barbara Baran